

rent offentligretlig disciplinarordning med landbrugsministeriet eller et særligt organ (nævn) som disciplinarmyndighed. Det er efter justitsministeriets opfattelse en unødig komplikation og en tilsøring af de virkelige retsforhold at indføre disciplinarordningen på den i det foreliggende lovforslag angivne måde; ved reglerne om obligatorisk medlemskab af landinspektørsamfundet og lovregulering af foreningsorganerne, navnlig landinspektørnævnet, indføres i realiteten en offentligretlig disciplinarordning, men i foreningsretlig ikklædning.

Hertil kommer de betænkeligheder, der er forbundet med reglen om obligatorisk medlemskab af en faglig forening, hvis virksomhed rækker ud over disciplinarspørgsmålet.

Endelig skal peges på, at ordningen vil kunne give anledning til kompetencekonflikter mellem landbrugsministeriet og landinspektørsamfundets organer.

Mønstret for den foreslåede ordning er formentlig advokatorordningen. Denne har imidlertid sin særlige historiske begrundelse og kan tillige søge en særlig begrundelse i advokaternes nære tilknytning til retsplejen. Selv for advokater er ordningen imidlertid ikke uden principielle betænkeligheder, og dens princip er i hvert fald ikke egnet til overførsel på andre områder.“

Når der herefter i matrikelkommissionen, som omtalt i betænkningen side 19, har været fuld enighed om at foretrække oprettelsen af et særligt nævn fremfor en foreningsretlig ordning og også fremfor en offentligretlig ordning med landbrugsministeriet som disciplinarmyndighed, skyldes det følgende forhold:

Når landinspektører, foruden at de skal varetage klienters og naboejeres interesser, også i en vis udstrækning skal varetage offentlige myndigheders interesser, kan dette medføre, at disse offentlige myndigheder,

herunder også landbrugsministeriet, vil kunne stå som klager over en landinspektør eller på anden måde som part i en sag. Det er derfor af betydning, at disciplinarmyndigheden hæves op over den rent foreningsmæssige myndighed, men også at landbrugsministeriet fritages for at udøve den omhandlede myndighed.

Organer inden for landinspektørforeningen er ifølge vedtægtsbestemmelser udstyret med myndighed til at behandle tvistigheder i faglige, økonomiske og kollegiale spørgsmål mellem foreningens medlemmer og i nogen grad vedrørende landinspektørarbejder i øvrigt, men landinspektørforeningen anser ikke disse disciplinære bestemmelser for tilstrækkelige og ønsker i stedet for en rent foreningsmæssig ordning den foreslåede nævnsordning. Mod en foreningsretlig ordning taler også den omstændighed, at en landinspektør kan unddrage sig den foreningsmæssige myndighed ved ikke at være medlem af landinspektørforeningen.

For landbrugsministeriets vedkommende er det som foran berørt at foretrække, at disciplinarmyndigheden lægges hos et særligt nævn, som både kan give advarsler, irettesættelser eller bøder for mindre alvorlige forseelser, og som også kan frakende beskikkelse for grove forsømmelser. Landbrugsministeriet har vel hidtil haft mulighed for at fratage en landinspektør hans bestalling og også for at tildele irettesættelser, men det har dog været forbundet med væsentlige vanskeligheder herigennem at udøve en rimelig disciplinarmyndighed. Disciplinære bestemmelser om bøder ville formentlig også vanskeligt kunne praktiseres i en rent offentligretlig ordning med landbrugsministeriet som disciplinarmyndighed.

Ad 24. Der henvises til redegørelse under punkt 12.

Karl Skytte.

/ T. Lense-Møller,
fm.

Folketingets udvalg angående forslag til lov om ændring i lov om udstykning og sammenlægning m. m. af faste ejendomme og forslag til lov om landinspektørvirksomhed.